

عنوان مقاله:

بررسی جوانب شرط داوری در قرارداد کار

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی حقوق، علوم سیاسی، سیاست اسلامی و فقه اسلامی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

علی اکبر بیات - دانشجوی کارشناسی ارشد، رشته حقوق عمومی دانشگاه قم

داود محبی انجدانی - مدرس دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

از متداولترین و مطلوبترین مرجع رسیدگی به رفع اختلاف طرفین دعوی، داوری^۳ است. حل اختلاف از طریق داوری میسر است. از نظر هزینه و وقت به صرفه است و سریع تر از محاکم قضایی منجر به نتیجه می شود. نزدیک به یک قرن است که داوری در نظام حقوقی ایران رواج دارد. با گسترش داوری در نظام حقوقی ایران، به مرور شاهد ترویج داوری در اکثر اختلافات طرفین دعوی هستیم. اگر چه عوامل متعددی هستند که بر کیفیت داوری تاثیر می گذارند ولی در اکثر کشورهای جهان از داوری به عنوان مطلوب ترین روش یاد می شود و برای حل و فصل اختلافات مورد استفاده قرار می گیرد. با وجود محدودیتها در نظام حقوقی ایران، هیچ قانونی مبنی بر عدم پذیرش داوری در موضوع قرارداد کار^۴ وجود ندارد. لذا رجوع به داوری در قرارداد کار می تواند صحیح باشد و مرجعی برای حل و فصل اختلافات قرار گیرد. این مقاله با روش پژوهشی و توصیفی موضوع شرط داوری را مورد کنکاش قرار داده است. و همه جوانب شرط داوری در قرارداد کار بررسی نموده و به جمع بندی رسیده که در صورت اختلاف طرفین قرارداد کار، جهت رفع اختلاف بهتر، نسبت به سایر مراجع ذیصلاح، می تواند به داوری ارجاع شود.

کلمات کلیدی:

حل اختلاف از طریق داوری، جوانب شرط داوری، قرارداد کار، دعاوی کار، داوری مطلوب ترین روش حل و اختلاف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2067900>

